

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marți, Joi și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:

Administrațiunea tipografiei arhidieceșane, Sibiu, strada Măcelarilor 47,
și la expedițiunea de inserțiuni Adolf Steiner în Hamburg (Germania).

Correspondențele sînt a se adresa la:

Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 37.

Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Nr. 1824. Plen.

Cerculariu

cătră toate oficiile protopresbiterale din arhidieceșă.

Fiind a se pune cu începutul anului scolastic 1879/80 în lucrare regulamentul seminarial în toată estensiunea sa, se publică următoarele dispozițiuni ale aceluiași regulament privitoare la primirea elevilor:

§. 17. Tinerii, cari aspiră a fi primiți în vre-o secțiune în institutul arhidieceșan, au ași presenta suplicile instruite (§. 19) în regulă cel mult până la 1 August st. v. având a se presenta cel primit în persoană la 1 Septembrie st. v. și a satisface îndatoririi din §. 22.

§. 18. În despărțământul clerical se primesc numai acei tineri, cari au absolvat 8 clase gimnasiale cu succes bun; eară în despărțământul pedagogic se primesc tineri, cari au absolvat cu succes bun 4 clase gimnasiale sau 3 respective 4 reale.

Abatere dela aceasta se poate face pentru pedagogi cu mai puține clase de pregătire numai prelângă un examen de probă, care se va face în prezența corpului profesoral (§. 30 a.)

§. 19. Pentru primire se recere, ca aspiranții să producă în suplica scrisă de mâna proprie prelângă o scurtă descriere a vieții lor, următoarele documente:

a) atestat de botez;

b) atestat de școală;

c) atestat medical despre starea sănătății și anume, că nu au nici un defect spiritual, sau corporal.

§. 21. După primire fie-care elev se prezintă la direcțiunea seminarială spre immatriculare.

§. 22. La immatriculare, care e de-a se face în cele dintâi 3 zile după primire, va fi datoriu fie-care elev din ambe despărțământele a solvi taxa 60 fl. pe fie-care an. Afară de aceasta fie-care elev la prima sa înscriere în ori-care din despărțământele seminariale va fi datoriu a solvi la direcțiunea seminarială, odată pentru tot-deauna taxa de 2 fl. pe sama bibliotecii seminariale (§. 8).

§. 23. Nici un elev nu poate în ace-

lași timp frecuenta ca ascultătoriu ordinar și alte institute de învățământ.

§. 26. La toți elevii institutului atât din secțiunea teologică, cât și pedagogică se dă cuartir comun și vipt preste tot anul, fără a plăti alt ceva, decât taxa prevădută în §. 22 al acestui regulament.

Dispozițiuni transitoare.

§. 79. În trei ani consecutivi după introducerea regulamentului se pot primi la ascultarea studiilor teologice tineri și numai cu 6 clase gimnasiale, nefind numărul 90 complet cu tineri cari au absolvat gimnasiul.

§. 80. În casuri de necesitate notorică pot fi admiși prin consistoriu candidați de teologie și cu mai puțină pregătire, dar neapărat cel puțin de 4 clase gimnasiale. Pentru instruirea acestora se vor înființa despărțăminte separate în institut.

Aceste dispozițiuni vei avé tit. Dta a le publica în tractul de sub administrațiunea tit. Dta spre scirea și orientarea acelor tineri, cari voesc a asculta studiile clericale sau pedagogice în institutul arhidieceșan, observându-se că în anul scolastic 1879/80 se vor primi în seminariul andreian în toate trei cursurile clericale precum și în cele trei pedagogice până la 100 elevi, cari toți vor avé a solvi taxa de 60 fl. și că suplicile pentru primire în cursul I clerical și pedagogic se pot așterne excepționalmente și până la 10 August st. vechiu a. c.

Din ședința plenară a consistoriului arhidieceșan ținută în Sibiu la 4 Iunie 1879.

Revista politică.

Sibiu, în 9 Iulie.

Afacerea Zichy-Asboth ia dimensiuni din zi în zi mai mari. „Magyarország” în numărul seu de Duminecă aduce un articol de șase coloane, intitulat declarațiune la declarațiuni, în care descopere mai departe alte lucruri de sigur neplăcute pentru contele Zichy și pentru guvern și partida acestuia.

„Pesti Hirnap” dicea nu demult, că contele ar fi acum aplecat a su-pune afacerea scormonită de Asboth unui juriu de doisprezece membrii. Membrii acestia, luați câte doi din casa magnaților, din casa deputaților, dintre iuristi, diaristi și dintre membrii academiei de științe să cerceteze dovețile și să judece. În cercurile ministeriale însă se ventilează, dacă nu ar fi mai potrivită introducerea unei cercetări disciplinare contra secretariului de stat contele Zichy-Feraris. Declarațiunile în urma declarațiilor vor îngreuna foarte mult și judecata juriului și vor înăspri și cercetarea disciplinară și în urma urmelor vor clătina și mai tare pozițiunea guvernului. Coroana încă nu va trece absolut cu vederea preste afacerea cea neplăcută și „Pesti Napló” vrea să scie, că un funcționar de pozițiune înaltă dela Viena a petrecut două zile necunoscut în Budapesta pentru studiarea acestei afaceri cu scopul, că întrebând coroana despre adevărata stare a lucrului să scie respunde și eventual să scie da deslușiri.

Până una altă, adevă că până a veni treaba la o crisă ministerială, ca și roata timpului nu poate sta nici roata guvernului în loc. În locul defunctului bar. Wenckheim trebuie un ministru. Fama a răspândit, că următoriu lui Wenckheim are a fi bar. Orczy. „Magyarország” însă susține, că lui Wenckheim va urma în postul de ministru, lângă persoana M. Sale Slavy, în locul acestuia va ocupa postul în casa deputaților Toma Péchy, și în locul acestuia va fi ministru de comunicațiuni Ioan Lonyay și comitele suprem din Maramureș.

O broșură „Die Deutschen in Oesterreich”, care este o prorocie despre politica Austriei în viitoriu, spune că Austria trebuie să se estindă până la Salonic. Prorocia aceasta o botează unii: programa politică a lui Taaffe, inspirată de contele Andrassy.

Cum se va estinde Austria până la Salonic ne esplică „P. Ll.”, care

n'are încătrău, ci trebuie să vorbească și el despre agitațiunile din Bosnia și despre nemulțămirea ce domnesce acolo, încât amenință a se traduce în erupțiuni.

Cestiunea Evreilor în România atărnă foarte mult de crisa ministerială din Bucuresci. Crisa ministerială însă încă nu e deslegată. Se dicea, că Dm. Ghica a primit a compune un cabinet. Alte sciri spun că opozițiunea nu este în stare a compune un cabinet față cu majoritatea actuală din camere. De aceea tot Bratianu va fi chemat a constitui un cabinet, în care să participe și centrul senatului, cu alte cuvinte, un cabinet de coalițiune.

În timpul din urmă s'a desteptat de nou cestiunea Arab-Tabia. Comisiunea de limitațiune este aproape gata cu lucrările sale. Rușii stăruiesc a se ficsa granița între Bulgaria și România (Dobrogea) pe la Galița, 800 yarde în jos dela Arab-Tabia. Acolo, dic ei, este locul potrivit, de-a se face un pod preste Dunăre. Comisarii, individual, nu împărtășesc părerea rusască. Se va vedé ce vor dice comisarii întruniți în comisiune și se va vedé, că, fiind comisiunea de altă părere, va sci Europa constringe pe Rusia a se supune verdictului ei.

Cestiunea evreiască în România.

Vestitul profesor dela universitatea din Heidelberg, Dr. Bluntschli, provocat fiind de cătră „Alianța israelită”, și-a dat părerea în cestiunea Evreilor din România, susținând că România ar fi îndatorată a da Jidanilor toate drepturile politice, recunoscându-i pe acestia de cetățeni români. Drept răspuns la părerea dlui Bluntschli cuprinsă în broșura: „Statul României și raportul juridic al Evreilor din România”, s'a publicat în „Allgemeine Zeitung” din Augsburg o serie de articoli, pe cari i ținem destul de interesanți pentru a i pune sub ochii cetitorilor nostri.

FOIȚA.

Gura satului.

Novelă. *)

(16 urmare.)

VIII.

Cu deosebire decând se făcuse bunic Mihu începă a fi stăruitor. Iși vorbea mereu despre perii încărungiți înainte de vreme; se tânguia că n'a avut noroc; spunea mereu că o singură dorință ar a mai avé în viață; ba într'un rënd îi vorbi Martei despre vrednicile lui Lăpădat feciorul lui Petrea Dogarul, și în alt rënd despre Dinu, feciorul lui Popa Nichita, preotul din Bălășeni.

Când se apropiă toamna, Marta pe di ce mergea se făcea tot mai nedumerită, mai gânditoare, adeseori era tristă, doria de singurătate, în sfârșit își perduse linișcea. Adeseori când sêrile erau frumoase îi plăcea să

stee vreme îndelungată pe laia din fundul grădinei, cu capul răzimat de trupina pêrului și perdută în gânduri nehotărîte.

— Marto! îi grăi Floarea, soția lui Vasile, vedând-o perdută astfel în gânduri. Ia mai lasă gândurile! Nu te intrista. Odată e lume; odată e tinereță.

„Eu să m'ntristez? întrebă Marta uimită. Dar pentru ce?”

— Pentru ce? grăi nevasta. Te ved că stai mereu pe gânduri.

„Ești, nu sciu cum, șise Marta cu vioșie. Uite, urmă apoi mai încet, tu poate că nu i înțelege: stau aici și privesc în lume, îmi închid ochii și privesc mereu și nu gândesc nimic. E nu sciu cum minunat locul!”

Floarea dete din umeri.

— Și te gândești la el, șise ea apoi cam necăjită.

„La el? întrebă Marta, privind-o cu ochi mari. La cine?”

Deodată ea se cutremură și se îndreptă spre Floarea.

„Înțeleg! șise zimbînd. Da! mă gândesc câteodată, dar foarte arareori.

E de mult deatunci; par'că nu e nici adevărat.

— Ei bine! atunci pentru ce nu vrei să te măriți? grăi nevasta.

„Nu cumva crești, că pentru el? o întrebă Marta spăriată.

— Dar ce altă se cred?”

„Să vorbim despre alte lucruri, îi șise Marta. Sciu că nai se mă înțelegi! Atât mă simt de bine așa cum sînt, încât nu mă pot hotări să mă mărit.

Floarea earăși dete din umeri, dar privind în fața Martei, nu mai îndrăsnî să i vorbească despre măritiș. Ele mai steteră cîtva timp de vorbă, apoi se întoarseră în curte.

Înainte de-a porni, Marta se gândi timp îndelungat la Miron. Ar fi dorit se scie ce s'a făcut, unde este și cum își petrece zilele. Dar această dorință odinioară atât de vie, încât îi pune sângerile în ferbere, acum era ca o blândă suflare de vînt, de care frunza plopului abia se clătina. Și'l închi-puia dar nu putea să'l mai vadă înaintea ochilor închiși. Era șters din sufletul ei și în urma lui nu rămă-

sese decât o plăcută aducere aminte a șirului de întemplări și de șguduri sufletesci prin care trecuse. Dar această aducere aminte era atât de plăcută, încât Marta își strinse ochii și suspină, când gândi că și aceste urme vor mai perî din sufletul ei. Ar fi dorit se plângă și nu putea. Grozav îi părea viața deșartă: nici o dorință și nici o durere nu mai vedea într'nsa.

Era Duminecă. Marta se duse la biserică, și după prânț, petrecu până în amurgul șerii la joc.

Sara întorcându-se de la joc, se oprî cu tovarășele ei la fântâna Corbului se aședă pe doaga fântânei și stete cîtva timp gânditoare.

„Țineți voi minte, când ne cânta Miron din fluer, șise ea și antăia oară după doi ani de zile începă să vorbească despre densusul.

Pe când sosi acasă, luminile se aprindeau.

Erau oaspeți la casă.

Încă de Joi, Pinteia Dubăul trecuse cu vite la tîrg și stătuse câteva cîasuri la prietinel seu Mihu, avînd cu

*) Din „Convorbiri literare”.

Eacă articolul prim:

I.

În urma mijlocirii comitetului pentru recunoaşterea egalei îndreptăţiri a românilor israeliţi cu cei creştini, consiliarul intim Dr. Bluntschli, profesor la universitatea Heidelberg şi-a dat arbitriul seu juridic intitulat „Statul României şi raportul juridic al Evreilor din România”, arbitriu care a eşit de sub tipariu de curând.

Trimiterea aceluia arbitriu către acelaşi comitet mijlocitor, e introdusă printr-o scrisoare a autorului către comitet, în care autorul dă: „că „studiul tractatelor şi al legilor „l-a întărit în convingerea sa, întemeiată „deja în mod necesar prin mersul „desvoltării generale a relaţiunilor „juridice din Europa, cum-că egala „îndreptăţire, la care râvnesc comi- „tetul, nu se poate refusa juridicesc „vorbind, dacă România voiesc să a- „fle deplina recunoaşterea ca stat ci- „vilizat european.”

Aceasta e așa dar conclusia arbitriului.

Convingerea autorului se razimă așa dar pe două momente esențiale: pe necesitatea întemeiată deja prin mersul general al desvoltării relațiunilor juridice din Europa și pe întărirea acestei necesități prin legi și tractate. În principiu așa dar momentul întâiu se arată a fi cel esențial convingător; e oarecum cel istoric. Să considerăm mai întâiu pe acesta, alăturându-l cu indicațiunile a chiar autorului arbitriului juridic.

În partea întâia a arbitriului seu autorul purcede dela convenția din Paris dela 1858 și după mai multe priviri istorice retrospective asupra desvoltării cesiunii israelite în alte țeri și în România, el ajunge a recunoaște că art. 46 al convenției dela 19 August 1858 dintre Austria, Franca, Marea-Britanie, Prusia, Rusia, Sardinia și Poartă mărginesc drepturile politice numai la cei ce mărturisesc una din confesiunile creștine prin frasa: „les Moldaves et Valaques de tous les ri- „tes chrétiens jouiront également des droits „politiques.”

Autorul va trebui să mărturisească, că până la anul 1858 noțiunea „de stat civilizat european”, care după el e legată de condiția prealabilă a egalei îndreptățiri politice a tuturor confesiunilor, nu aflase recunoaștere în dreptul public european, căci dacă această condiție ar fi fost o cerință a dreptului public, ea ar fi trebuit să se manifeste de atuncea încă.

În frasa următoare a aceluiași articol: „La jouissance de ces droits „(politiques) pourra être étendue aux au- „tres par des dispositions législatives”

sine, ca din întâmplare, și pe tovarășul seu, Manea vâtavului. Acum ei se întorcea de la țerg, și după cum îi poftise Mihu, trăsese de gazdă, pentru ca mâne-și să plece mai departe fiindcă era cale de-o di bună până la Valea-sărată, tocma dincolo de munte.

Marta scia de ce e vorba. Încă Vineri sara Safta îi spusese că Manea e un om foarte cum să cade, așezat și cam sciitor de carte. Ele avuse nevastă și doi copii, dar 'i-au murit sërmanul de el.

La cină era masă mare. Pinte, ca om sfătos ținea firul vorbeii când cu Mihu când cu Safta când cu Vasile; vorbia însă mai ales despre „la noi” și „la d-voastră” și dăcea mereu, că dacă n'ar fi om cu căsă și'ar căuta aici o nevastă și nu 'si-ar mai întoarce.

Manea un om ca de treizeci de ani scurt și spătos, cu musteța groasă și cu ochii mari, ședea răzimat de spatele scaunului, da din umeri, zimbă din când în când, dar nu sporia vorbele.

Toată sara Safta și Floarea erau

autorul vede o cerință a viitorului. Pentru cât-va timp adecă congresul din Paris ar fi recunoscut inegalitatea politică a Românilor necreștini, sub cari după raporturile confesionale reale nu se puteau înțelege de cât Evreii, dar în stilisarea acelei stipulațiuni e cuprins deja apelul de-a se conforma cu cerința civilizației europene moderne.

Nu putem admite în acest mod absolut esactitatea aserțiunii autorului; frasa din urmă cuprindea numai facultatea pentru abolirea marginilor drepturilor politice a necreștinilor sau Evreilor din România, ca o recunoaștere a drepturilor de autonomie a țării și intrucât s'ar potrivă cu propriile opinii ale țării despre utilitatea unei asemenea aboliri în genere și a modalităților în deosebi, însă nici decum nu se cuprinde în acea frasă o cerință, și dacă facem abstracție dela art. 44 al tractatului dela Berlin privitor la România asupra căruia vom reveni mai jos, apoi nicăiri până acuma nu s'a făcut să depindă dela egalitatea politică a deosebitelor confesii religioase recunoașterea statelor între sine ca civilizate, sau precum se exprimă autorul în decursul ulterior al lucrării sale, formând o condiție pentru îndreptățirea de-a fi primit în familia statelor europene.

Dacă trasa postpusă: „La jouissance de ces droits pourra être étendue aux autres cultes.” ș. a. m. d., ar fi rămas afară, atunci s'ar fi stabilit o mărginire a drepturilor de autonomie ale principatelor în afacerile lor interne, a acelor drepturi cari tocmai se recunoșeau și se confirmau din nou prin acel tractat, o mărginire care trebuia evitată și tocmai evitarea unei asemenea mărginiri ear nu o presiune asupra guvernelor pentru întinderea drepturilor politice și la cultele necreștine e înțelesul firesc ce reiese din aceea frasă.

Puterile cunosceau prea bine greutățile, cu cari aveau să se lupte guvernele principatelor întru orânduirea raporturilor interioare, de aceea nu puteau fi dispuse de a mai augmenta acele greutăți prin cerințe, cari ar fi fost cauzate prin situația împregiurării, ce o prezentau principatele după ridicarea protectoratului rusesc. Puterile congresului dela 1858 erau pe deplin convinse, că nu era nevoie de a le face anume cereri, pentru ca ele să-și desvoalte instituțiile în sens umanitar și liberal; din contră puterile europene se temeau, că guvernele principatelor vor merge prea departe pe calea aceasta. Căci abia scăpaseră de facto și încă nu prin o stipulație internațională a puterilor europene, de

vesele, Vasile sta retras, eară Mihu se mișca nerăbdător în scaun. Marta era blândă, desteaptă și mai în voce bună decât de obicei.

După masă Mihu căută să fie singur cu Marta, eară ea nu'l ocolă.

Privirile se întâlneau, dar Mihu nu scia cum ar vrea și cum nu.

— Ce dăci Marto? grăi el, în sfârșit.

„Ce se dăc, răspuse ea. N'ăș vrea taică. Dar odată tot trebuie să fie, și e mai bine așa.

— Așa e fata mea, dăse Mihu mai stete puțin cuprins de nedumerire apoi eși.

Marta remase câtva timp nemișcată. Ochii ise umplură de lacrimi. Ea ridică amândouă mâinile își astupă fața și își sterse lacrimile din ochi.

„Doamne cum trece vremea! dăse ea și eși din urma tată-seu.

(Va urma).

protectoratul rusesc și îndată guvernele principatelor au abolit sau au stabilit cel puțin orânduiri legale pentru abolirea succesivă a sclăviei Țiganilor așezați în mare număr în țară și aparținând statului, mânăstirilor și particularilor; și ele au făcut aceasta, contrariu art. 435 a regulamentului organic, care stipula, că nu se poate modifica nici o dispoziție a lui decât cu învoirea Porții și a Rusiei, de și sclăvia era stabilită și regulată în mod constituțional prin aneasa O a aceluia regulament. Măsuri represive ale Porții, de es. introducerea censurii prin scrisoarea visirială dela 31 Iulie 1856 către caimacamii principatelor arată, că caracterul aceluia period de ani au fost cu totul opus celui admis de comisariul intim Bluntschli.

Marele proces al eliberării (Evreilor) din poziția lor apăsată și împedecată în multe privințe apoi naționalizarea lor și îndreptățirea lor egală cu ceilalți locuitori ai țerilor s'au operat dăce autorul în apusul Europei mai de vreme, se operează în răsărit mai târziu, dar totuși se întâmplă cu necesitatea naturii, neoprit, neînălăturabil.

După părerea autorului am trebui deci să admitem: că procesul istoric despre care el vorbește, s'a operat deja în apusul Europei, iar în răsăritul ei el e într-o propășire neoprită și neînălăturabilă.

Amândouă aserțiuni sunt în realitate cu deseversire inexacte. Întru cât privește occidentul procesul nu se poate considera ca realizat de cât în Franca și în ori ce cas în Belgia și Olanda. Fără îndoială că principiile revoluției franceze în privirea admiterii Evreilor la toate funcțiunile publice și a egalei lor îndreptățiri civile s'au menținut perpetuu și s'au consolidat atât de mult sub toate guvernele următoare, încât în ziua de astăzi nici mai e de recunoscut vre-o deosebire între Evrei și Creștini în viața publică abstrăgând de la cea bisericească, și că conform cu modelul acesta, principiile cari au trecut în vremea dominațiunii franceze în Belgia și în Olanda au prins și acolo rădăcină.

În Englitera cea pregătită pentru libertăți Evreii numai la 1858 au fost admiși în funcțiuni publice și în parlament, după ce mai întâiu printr'un act al parlamentului s'au modificat formula jurământului. Ori cine își aduce aminte, chiar în anii din urmă, de câte greutăți a fost însoțită admiterea celui dintăiu Evreu aronetul Nathaniel Rotschild în Camera Comunelor. Și dacă în Englitera în genere religiunea nu mai formează o stavilă esențială, cel puțin de drept, dacă nu chiar și de fapt, în privința drepturilor civile, totuși după cum scim noi, chiar acolo sunt funcțiuni ca aceea de lord cancelar și de judecător la cele trei tribunale în Westminster, și alte funcțiuni de la care și astăzi sunt excluși Evrei ba chiar Catolicii.

(Va urma).

Academia română.

Sesiune extraordinară.

Proces-verbal Nr. 21.

Ședința din 16 Iunie 1879.

Membrii prezenți: D-nii Aurelian Petre S., Babeș Vincentiu, Bariț George, Caragiani Ioan, Crețulescu Nicolae, Fălcoian Stefan, Ghica Ioan, Hașdeu Bogdan P., Hodoș Iosif, Laurian August Tr., Maiorescu Titu, Maniu Vasile, Odobescu Alecsandru, Roman Alecsandru, Sion George, Ștefănescu Grigorie, Urechia Vasile A.

Președinte, Ioan Ghica.

Ședința se deschide la 9 oare a. m.

Se dă lectură procesului-verbal al ședinței precedente și se aprobă.

Se comunică o adresă a eforiei

spitalelor civile, care trimite 3 exemplare din tabela grafică a morbidității și mortalității spitalelor civile administrate de ea. Se primesc cu mulțămire.

Se citește o propunere a d-lui Georgiu de-a vinde bibliotecii academiei colecțiunea buletinului oficial, pe anii 1853—1860, pe prețul abonamentului, fără a calcula legătura volumelor.

Adunarea consultată aprobă.

Asemenea a d-lui S. Polescu, pentru colecțiunea completă a Țarului „Trompeta Carpaților,” precesă de „Buciumul.”

Se autorisă delegațiunea, a trata cu posesorul și a o cumpăra dacă se va învoi.

D. Ștefănescu, cerând cuvântul, dăce că lectura procesului-verbal din ședința precedentă lăsând discuțiunea încă neterminată în privința votării statutelor, care d. Laurian cere a se face conform cu art. 27 din vechile statute, se vede nevoit a o releva. D-lui dăce că acel articol nu cere numărul de trei pătrimi pentru votarea în total sau și pentru fie-care articol în parte, ci după textul lui rezultă că și fie-care articol în parte să intrinească $\frac{3}{4}$. Dară această observațiune n'a relevat-o d. Laurian de primul articol ce s'a votat; din contră d-lui a luat parte la desbateri, a propus amendamente, din cari unele s'au primit, altele s'au respins, și toate aceste s'au făcut cu majoritate, fără ca d-lui să observe că nu sunt bine votate. Prin urmare, crede că e logic ca și în total să se voteze cu majoritate. Pentru a înălătura însă în viitoarele modificări ale statutelor o asemenea nedumirire, d-lui propune a se face un articol adițional, în care să se dăcă, că numai pentru votarea în total a statutelor se cer două treimi; eară pentru fie-care articol în parte numai majoritate.

D. Sion dăce că după de eri, propunerea d-lui Ionescu oficiul a preparat o circulară de invitațiune pentru Joia viitoare; dară aceasta n'a făcut-o ca lucrare cerută de un concul a adunării, fiind-că în momentul propunerii nu era majoritate legală. Invitațiunea aceasta însă nu prejudecă propunerea d-lui Laurian ca admisă de academie, ci urmează a se discuta.

D. Urechia persistă a constata că invitațiunea nu este obligătoare. Propunerea de $\frac{3}{4}$ a d-lui Laurian n'a fost rezolvită; și după o interpretare moșaică nu e bine a se periclita soartea statutelor, la care s'a muncit atâtea ședințe.

D. Hodoș dăce că d. Laurian invocând art. 27 din statutele vechi tinde a face imposibilă votarea statutelor, academia nu poate fi obligată al respecta, nici condamnată dacă în adevăr l'ar călca; căci legea a venit și 'i-a dat voce a'și face din nou statutele; și apoi că articolul precitat chiar dela început a suferit soartea aceasta.

D. Maniu cere a se pune la ordinea dălei votarea statutelor în total cu majoritatea membrilor prezenți.

D. președinte invită adunarea că, de și ar pute-o face aceasta, totuși spre a se da mai mare solemnitate actului, să se invite toți membrii pentru ziua de Joia viitoare, până când se va pute prescrie un exemplar pe curat cu toate amendamentele și modificările adoptate.

Această propunere se primesc.

Se comunică un referat al compabilității, care ne supune o epistolă a librarului W. Krafft din Sibiu, cu cererea de-a i se primi ca banii ce prinde din cărțile academiei în vânzare, să'i poată trimite în florini, calculând leul a 40 cruceri, și cerând a i se mai trimite cărți în deposit; asemenea o epistolă a d-lui Țeran, librar din Oravița, care cere reduce-

dare pe cap și amenință cu vândarea pușinelor bucate sau vite ce le mai are. Bieții oameni sînt tot așa de desperați încât dacă mai merg treburile tot așa, ori se prăpădesc de vii ori apoi trebuie să revolteze. Să fe-rească Dumnezeu! Miseria e însă colosală!!

Budapesta, 12 Iulie. În săptămîna trecută a fost numai într-o zi un poviou cu vreme tare. Celelalte zile au fost de altmintearea frumoase, numai tare răci, o împregiurare, carea pentru zilele lunii lui Cup-toriu nu cam este îndatinată. Temperatura era preste tot luând + 16° R. pe la mij-locul săptămînei s'a urcat termometrul cu rapiditate la + 25° R. și a cădut cătră fi-nea săptămînei earăși la + 18° R. Pentru seceriș timpul a fost priincios; secerișul însă va fi mai slab ca cum era nădejdea cu vr'o 14 zile înainte. Secerișul orzului s'a sfărșit și rezultatul lui e de mijloc. Scirile despre secerișul grînelor sînt și acum foarte deo-sebite ca și vr'o cîte-va săptămîni mai ina-nte; tot așa varie vor fi și rezultatele îm-blătului. Preste tot în acest an va fi re-colta de mijloc bună, va fi însă cu mult mai rea ca recolta mijlocie de an. Cu sfărșitul săptămînei acesteia secerișul preste tot va fi isprăvit. Cucuruzul, napii, crumpenile și viile au toate mare trebuință de ploaie, pînă acuma însă sînt frumoase și promit mult. Starea apei pentru navigație e în continuu favorabilă. Preșurile articulelor din tîrg au fost în săptămîna trecută următoarele:

Grăul 90,000 m. m. a trecut cu fl. 9.60—11; sęcara 2000 m. m. cu fl. 5.80—6.10; orzul a trecut tare slab cu preșul de mai înainte, ovėsul numai la vr'o 1500 a trecut cu fl. 5.25—5.80; cucuruzul la 30,000 m. m. cu fl. 5.05—5.50; făina de astădată a trecut tare bine.

Păstăioasele au trecut ca mai ina-nte și adecă: fasolea cu fl. 6.50—7; lin-tea fl. 8—12; mazerea fl. 10—12; mă-laiul fl. 4.50—5.15; sēmēnța de cānepă fl. 6.50—7.50; lānile ca și mai înainte cu fl. 94—96 per 56 chilograme.

Porcii s'au scumpit. În total au fost în tîrg 85,350, între acestia din Ungaria 4520, din România 1170 și din Ardeal 70 capete; usoarea de porc a trecut cu fl. 40—40.50 fără vas, cu vas cu tot cu fl. 44; slānina cu fl. 36—38; sęcul cu fl. 42—43; spiritul *en gros* cu fl. 27; *in consum* cu fl. 28 per 10 mii litre $\frac{0}{10}$.

Peile din săptămîna în săptămîna se împușinează și numai cam au trecere. În săptămîna trecută s'au vëndut: peile de oaie din Bānat și Ardeal cu fl. 125—135; peile de miel cu deosebire ardeleni cu fl. 65—70; cele de capră n'au trecut de loc; peile de bou din Ungaria cu fl. 114—115; din Bānat cu fl. 130—140; din Ardeal cu fl. 145—150; peile de cal pārechea cu fl. 11.50—12.50.

(Recolta în Francia). Diarul „La Francé,” vorbind despre recolta de estimp dice că, după raporturile cele din urmă din părțile de nord și nord-vest ale Franciei, nu mai este nici o nădejde, nici măcar de o recoltă mijlocie. Numai în Algeria ea va fi pușin mai favorabilă.

Estras din foaia oficială „Budapesti Közlöny.”

Licitațiuni: în 31 Iulie imob. lui Va-siu Gligor în Boziaș (judec. cerc. Sānt-mārtin); în 17 Iulie imob. d-nei Ludovic Lakatos în K.-Kagya (judec. cerc. Székelyhid); în 26 Aug. și 26 Sept. imob. lui Iuon Herberth în Cisnādie (trib. Sibiu); în 13 Aug. și 15 Septembrie imob. lui Iuon Corbu în Brașov (trib.); în 30 Aug. imob. lui Iuon Pap în Berența; în 29 Aug. și 29 Sept. imob. lui Ladislau Hossu în Purcureș (judec. cerc. Șom-cuta-mare); în 27 August și 27 Sept. imob. lui Carol Kováts în Dálnoc (trib. K. Oșorheiu); în 19 Aug. și 19 Sept. imob. lui Maier Betum în Veneția de sus (jud. cerc. Făgăraș); în 17 Sept. și 15 Oct. imob. lui Emeric Kautz în Cicmeu; în 19 Aug. imob. lui Petru Bolgyn în Hunedoara (trib. Deva); în 30 Iulie imob. lui Iosif Balbier jun. și soși în Sibiu (trib.); în 18 Aug. și 18 Sept. imob. lui Iuon Micu în Sevestreni (judec. cerc. Fă-

găraș); în 28 Iulie imob. lui David Fülöp în Nagylata (judec. cerc. Székelyhid); în 23 Iulie și 23 August imob. lui George Em-rich jun. în Monor (trib. Bistrița); în 26 Iulie și 26 August imob. lui Iosif Miske în Șalcău (judec. cerc. Medias); în 16 Aug. și 16 Sept. imob. lui Iuon Mateiu Sco-foriu și soși în Viștea de jos (judec. cerc. Făgăraș); în 24 Iulie imob. lui Iuon B. Gemulea în Brașov (trib.)

Nr. 1939 B. 1—3

CONCURS.

Devenind în vacanță un stipendiu de stat de 500 fl. pentru calificațiunea mai înaltă a clericilor din archidieceasa gr. or. a Transilvaniei la vre-o universitate, — pentru conferirea acestuia se escrie concurs cu termin pînă la 7 August st. v. a. c.

La acest stipendiu pot concurge numai clerici absoluți din seminarul andreian, cari sînt totodată absoluți de gimnasiu cu examen de maturitate.

Concurenții au a substerne la consistoriul archidiececan pînă la terminul arătat suplicile lor înscrise cu atestatele scolare necesare, adecă: atestat de maturitate și absolutiu clerical, apoi cu atestat dela medic, că sînt deplin sănătoși și în fine cu revers, că după absolvire vor intra în serviciul bisericeii noastre.

Din ședința consistoriului archidiececan.

Sibiu în 7 Iuliu 1879.

Nr. ppresbit. 164/1879. 2—3

CONCURS.

În consonanță cu înalta hotărîre consistorială din 25 Septembrie 1878 Nr. 2684 pentru ocuparea stațiunii învățătoresci din Cristian, clasa I prin aceasta se escrie concurs cu terminul pînă la 29 Iuliu a. c. st. v. în care și va fi și alegerea.

Emolumentele sînt:

1. Salariu anual de 168 fl. v. a. ridicat din alodiul comunal în rate lunare pelângă cuitanță timbrată.
2. Bani de quart 20 fl. tot din alodiul comunal.
3. Șase (6) orgii de lemne, din cari are să se încălđască și scoala.

Concurenții au săși astearnă suplicele instruate conform prescrișelor stat. org. la scaunul protopresbiterat gr. or. al Sibiiului I în Sibiu.

Cristian 1 Iuliu 1879.

Comitetul parochial în conșlegere cu oficiul protopresbiterat concernent.

Nr. 102—1879. 3—3

CONCURS.

Pe basa decisiunii venerabilului consistoriu archidiececan de dto 5/4 a. c. Nr. 1029/B. pentru ocuparea vacantei parochii Păucea protopresbiteratul Ternavei inf. se escrie prin aceasta concurs cu terminul pînă la 5 August st. v.

Emolumentele sînt:

1. Casa parochială cu grădină de legumi și de pomi.
2. Porțiunea canonică de 21 jugere 800 $\square$ ° parte arătură, pășune cositură și pădure.
3. Dela 75 familii cāte o și de lucru cu palma.
4. Tot dela 75 familii cāte o felderă de cucuruz sfărmit.
5. Stola îndatinată. Toate aceste emolumente la olaltă computeate dau un venit aproape de 400 fl. v. a.

Doritorii de-a ocupa această stațiune au ași adresa concursele lor instruite în sensul statutului organic și a dispozițiunilor sinodale din 1873 la subșcrișul pînă la terminul indicat. Deag 15 Iunie 1879.

În conșlegere cu comitetul parochial.

Daniil de Tamaș m. p., adm. protopopesc.

Nr. 263—1879.

1—3

EDICT.

Iuliu Ilie Păulescu, carele născut în Lugoș, comitatul Carașului și fost locuitoriu în comuna Turcheș din Săcele, comitatul Brașovului a părășit cu necredință dela 15 Iunie 1876 pre legiuita sa soție Raveca, fiica lui Constantin Stoica din Satlung, tot în Săcele fără de a se scîi locul ubicațiunii lui este prin aceasta citat, ca în termin de un an și o și să se prezenteze înainte subsemnatului for matrimonial, căci la din contră și în absența lui se va pertracta și decide

procesul divorțial intentat asupra'i de soția sa.

Brașov, 27 Iunie 1879.

Forul matrimonial greco-oriental al Brașovului I.

Înștiințare.

În 4 August 1879 se va ține în fața locului a 2-a licitație esecutivă a bunului Avrig (Freck), în apropierea Sibiiului. La această împregiurare se fac atenți toți iubitorii de o frumoasă economie de parc.

Condițiile se pot vedé la tribunalul din Sibiu ca for pentru cărțile funduare.

[30] 3—3

Depuneri de capitale pentru fructificare

se primesc la institutul subsemnat:

- cu 5 $\frac{1}{2}$ % interese fără denunciere, putēndu-se ridica depunerea ori-când la moment;
- cu 6% interese sub condițiunea de-a se denuncia institutului ridica-rea depunerii cu 3 luni înainte;
- cu 6 $\frac{1}{2}$ % interese sub condițiune de-a se înștiința ridicarea cu 6 luni înainte.

Interesele încep cu ziua, care urmează după ziua depunerii capita-lului și înceată cu ziua premergētoare zilei, în care se ridică depunerea cu acel adaus însă, că numai după acele capitale se dau interese, care stau depuse la institut cel puțin 15 zile.

La dorința deponentului se pot stabili în ziua depunerii capitalului și condițiuni speciali de esolvire, cari se înșeamnă apoi în libel și în cartea depunerilor institutului. În atare cas restituirea depunerii urmează după aceste modalități speciali.

Depunerile trimise prin postă pe lângă comunicarea adresei depo-mentului se resolv tot de-a-una în ziua primirei.

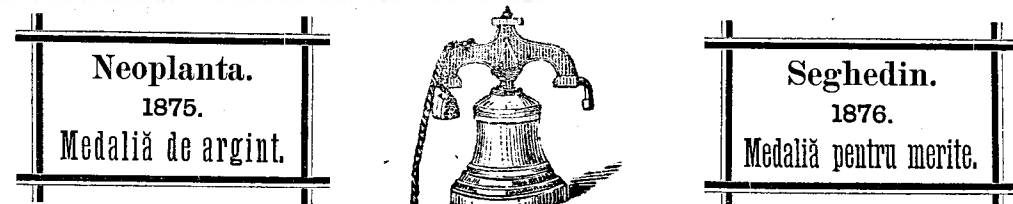
Asemene se pot efectui prin postă anuncieri și ridicări de capitale.

Sibiu, 11 Iuliu 1879.

„Albina,”

Institut de credit și de economii.

[31] 2—4

CLOPOTE

DE TOATĂ MĂRIMEA

pe lângă hotărîrea prealabilă a sunetelor lor.

Cu deosebire recomāndă clopotele găurite, inventate de dēnsul, a căror sunet este mai adēnc decāt acelor de construcțiunea vechie și care, fiind de 100 punți sînt asemenea celor de 140 punți de construcțiunea vechie.

Se află totdeauna în deposit clopote, dela mărimea cea mai mică pînă la 50 chilogr., precum și de proasce portative și de mână.

Se recomāndă pentru comande cāt de multe

Antonie Novotny
în Timișoara.

[27] 4—12

UMRATH & COMP. în PRAGA,

fabrică de mașini agricole,

se recomāndă prin specialitățile lor renumite prin o esecutare foarte solidă, umblet ușor mare productivitate și treerat curat a

mașinilor de treerat cu brațe și cu vêtej

pentru 1 pînă 8 cai sau boi,

atāt locomobile cāt și stabile. Mai departe fabricăm noi în mărimi diverse:

Ciururi de bucate, mașini pentru tăiat paie, mori pentru sdrobit etc. etc.

Cataloage ilustrate în limbile țerei grătuite și franco.

[14] 28